

RomaniaMilitary

Scientia est potentia, tantum possumus quantum scimus.

[Prima pagină](#) [Contact](#)

Inzestrarea armatei romane versus cresterea economica si solutia offset-ului

O rana mereu deschisa: Basarabia! [RomaniaMilitary Youtube!](#)

STRATEGIA INDUSTRIEI DE APĂRARE

Arhive pe etichete: romanii din basarabia

MART.
27

Suferintele romanilor din Basarabia, Bucovina si Transnistria

Publicat pe martie 27, 2012 de George GMT

Sfatul Tarii

Deoarece sarbatoarea celor 94 de ani de la Unirea Basarabiei cu tara se apropie cu pasi repezi, este important sa ne re-amintim sacrificiul facut de generatii de romani patrioti, atat inainte de 1918 cat si dupa nelegiuirea din 1940 si sa intelegem dramele prin care au trecut acesti romani basarabeni precum si cei de dincolo de Nistru, care nu au reusit sa revina la Patria Mama, din cauza intereselor marilor puteri dar si din lipsa de interes a celor care au reprezentat Romania la Conferinta de Pace de la Paris la sfarsitul Primului Razboi Mondial.

As dori sa mentionez cateva elemente de natura istorica, elemente pe care majoritatea romanilor nu le cunosc (multe dintre ele apartin domnului Viorel Dolha sau sunt si din alte surse). Acest articol este o varianta actualizata a celui publicat in 2010 pe blogul ASR Principelui Radu si intitulat **"Spre aducere aminte"**.

Ceea ce ar trebui retinut, este ca deportarile din Basarabia si Transnistria (deoarece romanii erau numerosi si dincolo de Nistru) au inceput cu aproape doua secole inainte de 1940, numindu-se atunci colonizari, sub pretextul civilizarii unor teritorii asiatice ale Rusiei, a Crimeei si a spatiului Nistru-Nipru. **Rusia a ajuns, pe etape in 1772 la Bug, in 1792 la Nistru si in 1812 la Prut**, aceasta din urma datorandu-se tradarii lui Dimitrie Moruzzi (pedepsit de turci in acelasi an, prin decapitare – ma intreb daca ar fi primit pedeapsa cuvenita in cazul in care ar fi fost judecat de romani).

[RomaniaMilitaryBlog](#)

[RomaniaEconomic Blog](#)

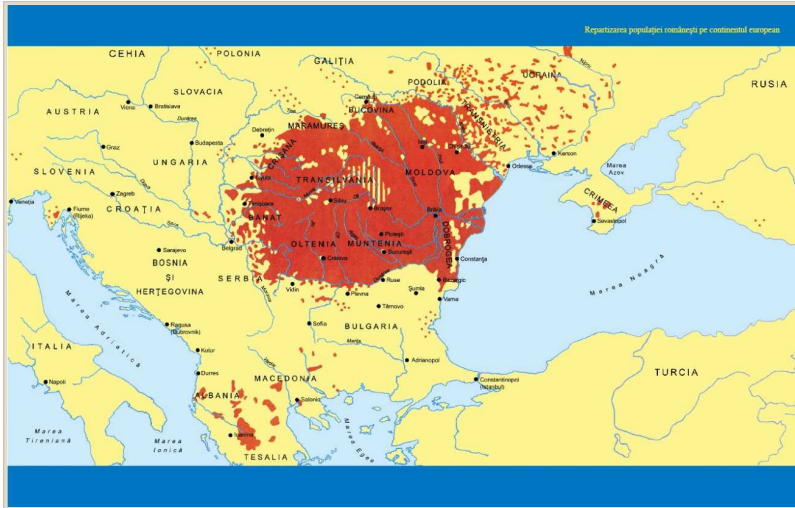

[Povesti de aerodrom](#)

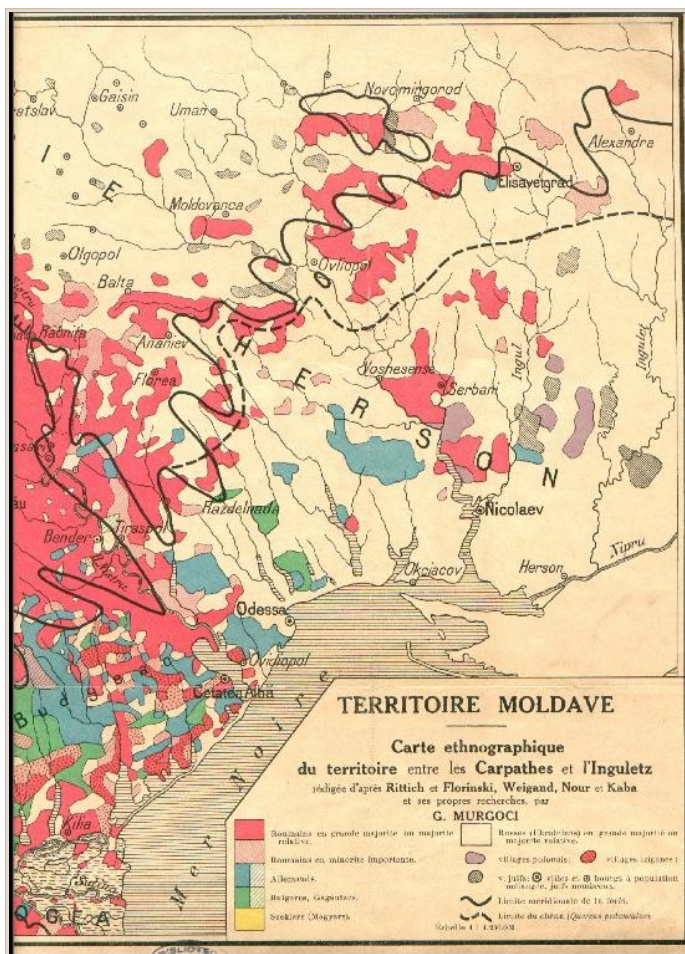

[Recomandari](#)

Fragmentarea populației românești

Populație românească în Bugo-Nistru – sfârșitul secolului XIX

Referitor la împărțirea provinciilor românești și trecerea lor sub control rusesc, apare în 1810 proiectul „Prozorovski”, împărțind teritoriile locuite de romani în 4 regiuni (Moldova, Basarabia, Muntenia, Oltenia) care puteau fi mai ușor „eliberate” de sub turci și transformate în gubernii. Scopul declarat era transformarea lor prin rusificare, în state slave de legătură cu teritoriile otomane locuite de slavii balcanici.

Tot pe rațiunea slavizării Balcanilor a fost împiedicat în ultimul moment de către Rusia demersul unirii Bulgariei cu România, în 1887, prin recunoașterea lui Carol I ca rege al Bulgariei, așa cum arată istoricul militar Alex Mihai Stoenescu, în cartea sa „Istoria Loviturilor de Stat din România” vol. 2. Să ne imaginăm ce ar fi însemnat pentru regiune reafacerea imperiului vlaho-bulgar al Asanestilor!

Contact: romaniamilitary@gmail.com

Pozitia Zelist

Donati pentru motorul IAR 111, al ARCA

Doneaza 2% pentru militarii tai

Calendar

septembrie 2020

L	M	M	J	V	S	D
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

« aug.

Imperiul vlaho-bulgar al Asanestilor

Planul "Prozorovski" a fost continuat in toata perioada 1848-1918. Chiar si dupa realizarea unirii Moldovei (ce a mai ramas din ea dupa ce Bucovina a fost ocupata de austro-ungari, iar estul ei de catre rusi) cu Tara Romaneasca la 1859, Imperiul Tarist a incercat necontenit sa desfacă aceasta unire, creand diversiuni si amplificand nemulțimirile populatiei si tensiunile in anumite zone ale Romaniei proaspat formate. **Rusia a sprijinit cateva incercari de lovitura de stat, bazandu-se pe nemulțumirea moldovenilor pentru mutarea capitalei la Bucuresti in locul Iasiului. Rascoala de la 1888 a fost un exemplu de ceea ce pot face serviciile de informatii tariste iar totul a culminat cu cea de la 1907. Chiar si analiza celor 4 atentate impotriva lui Ion C. Bratianu arata implicarea Rusiei, frustrata de politica abila a acestuia si de faptul ca in cateva randuri planurile Imperiului Tarist au fost demascate de catre Bratianu in fata celorlalte puteri ale vremii, Rusia trebuind sa dea explicatii.**

Moldova lui Stefan cel Mare 1483 (fara Pocutia)

Anterior acestei situatii, Nistrul ca frontiera între Moldova si Rusia a fost recunoscut inca de Petru cel Mare prin Tratatul încheiat cu Dimitrie Cantemir la 1711, insa apoi intregul teritoriu a trecut sub suzeranitate otomana.

Cele mai bune posturi și pagini

Arme uitate

Carabina model 1944

Aripi romanesti : MIG 21 LanceR

ARIPi ROMANESTI: IAR 80/81, pasarele romanesti de prada din WW II
Va avea Romania un nou tanc? Si daca da, cum va arata?!

Inzestrarea armatei romane versus cresterea economica si solutia offset-ului

Romania doreste sa cumpere 48 de avioane MULTIROL...da ce sa faca cu ele?!

De ce a castigat Gripen in Elvetia? Cum a batut el Rafale si EF?!

IAR S.A. Brasov – o situatie fara iesire?

F20/F5G Tigershark – o varianta interesanta pentru Fortele Aeriene Romane

YoWindow.com

yno

Caută

Articole recente

Mai actual ca oricând. Să nu uităm Diktatul de la Viena – 30 august 1940

Tancuri romanesti- ideei si concepte

Bashar al-Assad acuză Turcia și un război al intereselor

Dobritoiu, F-16 portugheze si Defenenews

Un viitor program Lancer pentru F16, baza a parteneriatului strategic romano-israelian?

Moscova a pierdut Chișinăul

Gripen pentru Elvetia, sigur!

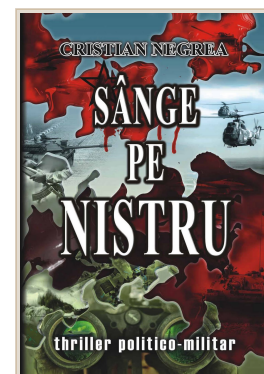
Caucazul rusesc fierbe la foc islamic

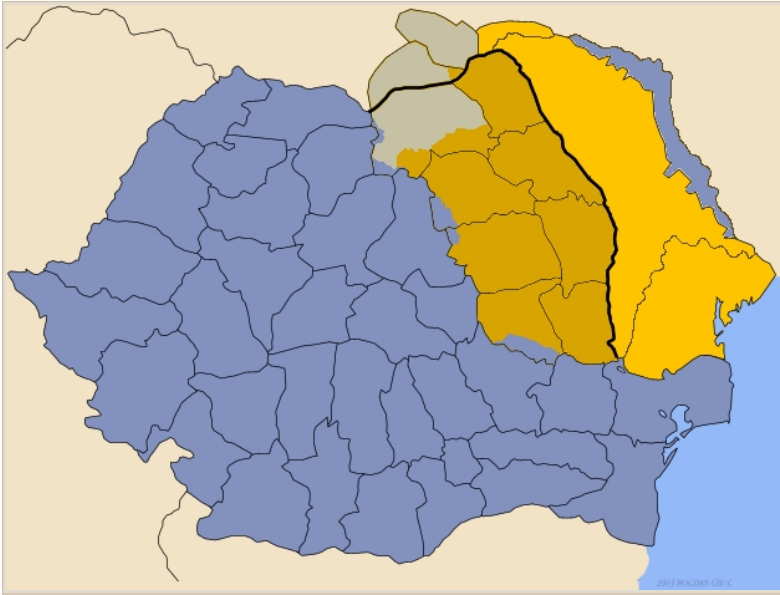
Un anunt important. RomaniaMilitary.RO!

TEHNICA BLINDATA: BLINDATE FRANCEZE (4)

Carti recomandate:

Moldova intreaga

Desi primele mentiuni de depopulari ale Moldovei pentru colonizari in Rusia apar la 1739 (aproximativ 100.000 de persoane), scenariul respectat de Rusia si apoi de Uniunea Sovietica a fost conceput in timpul Tarinei Ecaterina a II-a. El presupunea o "transplantare a populației amânduror Principatelor" (la 1792 se raporta că au fost așezați între Nistru și Bug "două treimi din locuitorii Moldovei), iar teritoriul autonom sa se numeasca "Moldova Noua", propunerea de domnitor fiind A.I.Mavrocordat. In jurul anului 1783 au fost asezate si cateva mii de familii de romani ardeleni dincolo de Bug. Tot la 1792, surse rusesti mentioneaza ca 80% din populatia din Transnistria erau romani de origine.

Chiar si temelile orasului Odessa au fost puse de romani, renumita fiind suburbia Moldovanca, un sat romanesc dinaintea infiintarii orasului.

La acest capitol, se poate usor constata ca "ucrainenii" din regiunile enumerate mai sus (la care se adauga Nordul Maramuresului, Sudul Galitiei si Pocutia) au un procent insemnat de "sange" romanesc (evident, au fost colonizate si alte populatii, totul urmat de etnocid si apoi de genocidul bolsevic, care au schimbat semnificativ raportul etnic).

Ar trebui mentionate si cateva momente cheie din perioada pregatirii Unirii Basarabiei cu Romania, 1917-1918 (citatele sunt pentru materialele ce nu-mi apartin):

• „La **17 decembrie 1917 s-a organizat un congres al românilor transnistrieni la Tiraspol precedat fiind de adunări pregătitoare la Tiraspol în 16 noiembrie și Grigoriopol în 21 noiembrie** hotărându-se ca fiecare sat să trimită doi delegați. Ținut sub semnul tricolorului, congresul a votat pentru crearea de școli naționale cu predare în limba română și alfabet latin; introducerea limbii române în biserici, justiția în limba băștinașilor, medici români la sate, moldovenii să facă armată în oastea națională și alegerea a opt reprezentanți în Rada ucraineană. S-a mai hotărât tipărirea de gazete, împărțirea moșiilor la țărani și **să se facă tot posibilul ca Transnistria să fie alipită Basarabiei. Și cum nu știau dacă Basarabia va lupta pentru această alipire, sublocotenentul transnistrean Bulat atenționa „dacă vom lăsa Ucraina să taie o ramură azi, alta mâine, din copacul nostru va rămâne buturuga”**. Trimisul Radei ucrainene a urat în încheiere „Slavă Moldovei slobode”.”

• „**Congresul ostășesc moldovenesc de la începutul lui noiembrie 1917 din Chișinău a avut pe ordinea de zi la punctul 8 „Moldovenii de peste Nistru” și a hotărât ca în Sfatul Țării, românii de peste Nistru să dețină 10 mandate**. S-a mai cerut Ucrainei să recunoască românilor de peste Nistru, din Caucaz, din Siberia aceleași drepturi pe care Basarabia le recunoaște minorităților etnice. Chișinăul mai cerea administrațiilor transnistriene să notifice numărul copiilor români de vârstă școlară.50 La acest congres țăranul transnistrean Toma Jalbă a întrebat „și cu noi care trăim pe celălalt mal al Nistrului, cum rămâne fraților, pe noi cui ne lăsați?”.”

• „**În 9 ianuarie 1918 Ion Precul, moldovean din stânga Nistrului în calitate de deputat în Rada ucraineană la cuvântul și cere drepturi egale pentru compatrioții lui. Se preconiza un congres general al românilor din Ucraina în iunie 1918 dar abia în decembrie 1919 la o Adunare națională au cerut organizarea lor într-un stat național. La 21 martie 1919, în urmărirea bandelor bolșevice, românii trec Nistrul și ocupă pentru scurt timp Tiraspolul și Razdeinaia.**”

Romanii de dincolo de Nistru la inceputul sec XX

Aceste elemente ar trebui sa figureze, dupa o cercetare atenta, in cartile noastre de istorie, pentru ca majoritatea romanilor si a celorlalte natii uni inca le ignora ...

Ca mentione, in 1920, la negocierile de la Paris, Romania a neglijat Transnistria, desi romanii de acolo cerusera unirea cu Tara. Totusi, intr-o discurs tinut la Varșovia în noiembrie 1920, Take Ionescu a tinut sa precizeze ca "600.000 de români trăiesc dincolo de frontiera estică". Din aprilie 1920 încep revolte țărănești. Răsculați conduși de Tutunică ocupă Balta, răscoala întinzându-se în raioanele Codâma și Ananiv (raion despre care Marea enciclopedie rusă spunea că "moldovenii sunt locuitorii autohtoni ai raionului"). În 1922, sub conducerea lui Chirsula, revolta a re izbucnit. După înăbușirea în sânge a acestora s-au făcut deportări în masă.

Insusi Karl Marx declarase ca in Basarabia traiau majoritar romani. El afirmase in manuscrisele sale si urmatoarele randuri despre romani:

Arhiva articole

august 2012 (145)
iulie 2012 (177)
iunie 2012 (139)
mai 2012 (117)
aprilie 2012 (110)
martie 2012 (104)
februarie 2012 (86)
ianuarie 2012 (72)
decembrie 2011 (67)
noiembrie 2011 (52)
octombrie 2011 (42)
septembrie 2011 (46)
august 2011 (37)
iulie 2011 (41)
iunie 2011 (17)

Categorii

Air Forces
Americanii si...prietenii lor
Armament romanesc
armament rusesc
Armata Romana dotare
Armata Romana in TO
Armata Romana instructie
Armata Romanilor
Arme americane
Arme de Razboi
Arme europene
Armele Armatei Romane
Aviatie-RoAF
Batalii care au schimbat lumea
China & Asia
China economic& militar
China Military
Curriculum vitae-Armata Romana
DE ZIUA LOR...
Disclaimer
Diverse si de... viitor
Documentare
Drone-UAV
economia
Editoriale
Elicoptere
enigme
Eroii Romaniei
Externe
Extremul Orient
Forțe terestre
geopolitica
India
Industria militara
Inteligenta romanilor
Israel & Co.
Istoria Armelor
Istoria armelor romanesti
Istorie
Mari Romani
Marina Militara
Marina Romana
noutati in dotare
Orientul Mijlociu
Politia de Frontiera
Poze Armata
Poze Armata Romana
Poze deosebite
Preluari de la prieteni
Radare si razboi electronic
Razboiul urban
Razboiul...altfel
Republica Moldova
RoMilitary Youtube
Rusia
Servicii Secrete

„A fi suspectat de a nutri sentimente patriotice era egal cu a fi exclus din funcțiuni publice. Servilitatea față de interesele Rusiei era un titlu de promovare...”.

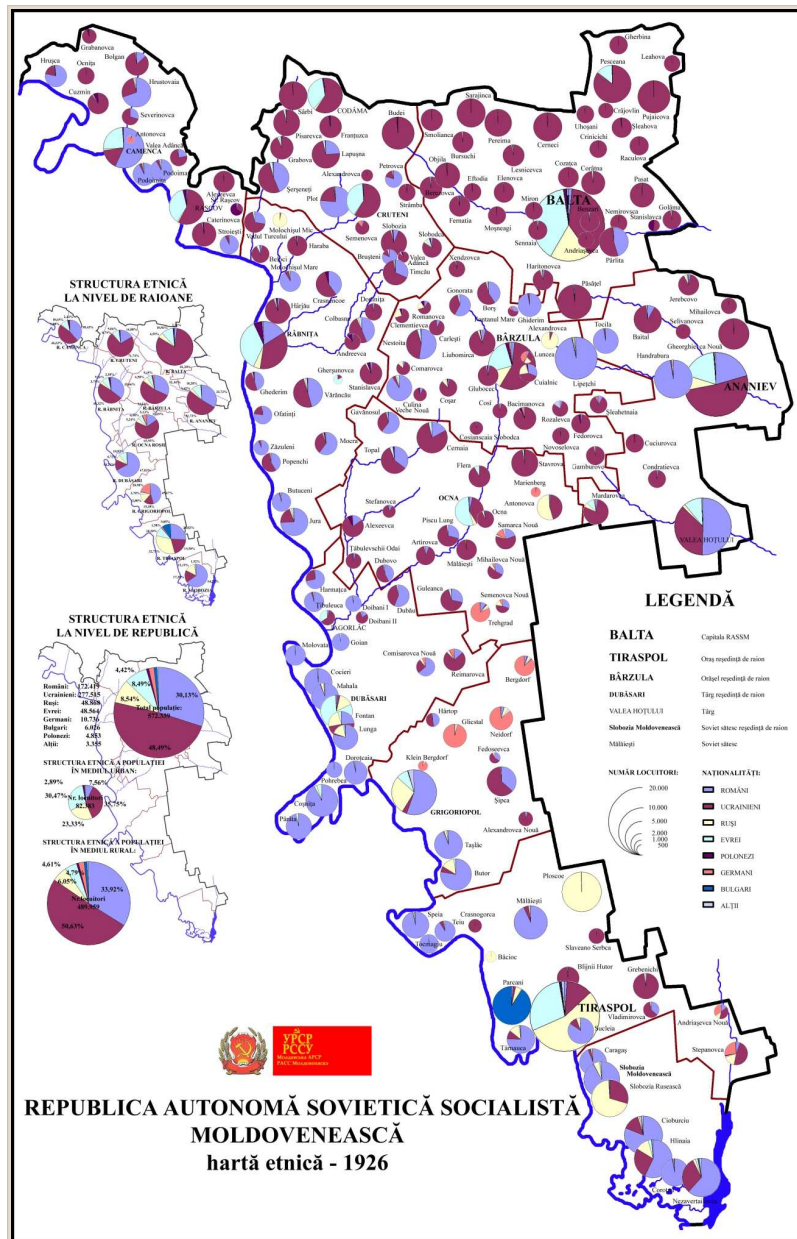
Principatele Moldovei și Țării Românești „s-au veștejit la umbra protecției ruse”.

„Țăranul român nutrește pentru ‘muscal’ (moscovit) numai ură”. (Karl Marx)

“Sunt doar câteva dintre cele mai tari afirmații scrise de către Karl Marx, părintele comunismului, în manuscrisele sale, publicate cu mare dificultate în România la 1964 și, mai apoi, ignorate, din motive politice, până în ‘89. Motivul era că nu dădea bine ca autorul Manifestului comunist să aibă păreri critice despre Rusia, indiferent în ce formă se prezenta ea, și nu trebuia să se accepte public ideea că însuși Karl Marx considera pe cei care trăiau în Basarabia țaristă drept... români și vorbitori de limbă română. ”

...

Trebuie remarcat si faptul ca la **12 octombrie 1924 se crează Republica Autonomă Socialistă Sovietică Moldovenească, la est de Nistru, în cadrul Ucrainei, capitală fiind Balta, cu „o suprafață, până în ‘89, de 8.434 km² și o populație de 615.500 locuitori din care 80% români**, noua republică cuprindea raioanele: Balta, Bârzula, Camenca, Crut, Dubăsari, Grigoriopol, Ananiev, Ocna Roșie, Râbnița, Slobozia, Tiraspol. A fost creată pentru a ațâța pe nemulțumiții din Basarabia” (Viorel Dolha). Limba oficiala a fost romana si mai apoi tranformata in „moldoveneasca”.

Harta etnica RASSM 1926

Stiri haioase dar reale
Stiri militare
Stiri Militare din Rusia
Super avioane
Tactica si strategie
Tancuri!
Tehnologie Militara
Trupe pentru Operatiuni Speciale
UAV
Uncategorized
US Army
Vecinii Romaniei
Zambiti...macar un pic!

Blogroll

Aripi Argintii
Aviatia Magazin
Blogul lui Neamtu-tiganu
Blogul lui Vlad Petreanu !!!
Codrul. Un Blog National
CRISTIAN NEGREA – BLOG
Dailycotcodac
Focus Blog-Fortele pentru Operatiuni Speciale
Fortele Speciale
Forum SOFTPEDIA
Industria de Aparare Romaneasca
Infomondo militar
Maryus315
Perfectionistul, blogul lui Nautilus
POVESTI DE AERODROM
RomaniaEconomic
Totul despre Daci
ZiuaVeche

Meta

Înregistrare
Autentificare
Flux intrări
Flux comentarii
WordPress.com

Etichete

armament rusesc
armata romana
arme nucleare
arme romanesti
artileria romana
avioane americane
avioane de lupta avioane de vanatoare avioane militare avioane multirol avioane romanesti avioane rusesti
avion multirol
biroul 2 Deveselu
dgia dia
drone dss
elicoptere de atac f-16
romania f-22
raptor F 16 f 16 pentru romania
fabrica de avioane craiova
far forta militara a chinei
forte aeriene fortele aeriene romane
geopolitica golful persic
Gripen gripen e/f iar 99 iar 99 soim iar xt
industria aeronautica romaneasca

Romania si Republica Autonomă Socialistă Sovietică Moldovenească în 1924

În perioada interbelică, în Transnistria, crimele și deportările au fost o prevestire a ceea ce urma să se întâmple și la vest de Nistru, începând cu 1940. **Cazul Winnytsa**, în Ucraina de azi, la care a lucrat și un român, Florin Matrescu, este cutremurator: între 1921-1938 au fost uciși ucrainenii naționaliști, români, polonezi, ruși: “În 1921-1922, au fost uciși peste 10.000 ofițeri, soldați și politicieni ucraineni, participanți la mișcarea de eliberare a țării lor; ulterior, circa 8000 de membri ai mișcării “Uniunea pentru eliberarea Ucrainei”; apoi, între 1930-1933, circa 20.000 de țărani care s-au opus colectivizării; în 1935, o dată cu asasinarea lui Kirov la Moscova, au fost îngropate aici circa 20.000 de persoane; în anii 1937-1938, poliția secretă a aruncat în acest cimitir circa 15.000 de ucraineni; iar în ultima etapă, cea din timpul foametei provocate, la Winnitza au fost înhumate circa 150.000 de persoane [29]. Aceeași lucrare ne încredințează că din această cifră de 205.000 persoane, 60% erau țărani, restul fiind muncitori și intelectuali; moartea s-a provocat prin împușcarea în ceafă cu două sau trei gloanțe, metoda preferată a poliției politice sovietice, iar vârsta victimelor era în majoritate de 20-40 ani”.

Transnistria sub administrație românească 1941-1944

Din acest punct de vedere, Ucraina ar trebui să aleagă de care parte se situează: fie este mostenitoarea unei părți a imperiului sovietic și ca urmare trebuie să răspundă solidar pentru anexările de teritorii și masacrele savarsite de bolșevici, fie se decide gigantul roșu să adopte o atitudine de victimă, alături de români, polonezi, baltici, tatari și alte nații, participând însă la o negociere deschisă a statutului teritoriilor anexate, de reparație istorică vis-a-vis de celelalte țări victime.

Dupa caderea Uniunii Sovietice, o semnificatie aparte o are **Declaratia Senatului american din 28 iunie 1991**:

“On June 28, 1991, the US Senate voted a resolution sponsored by Senators Jesse Helms (R-NC) and Larry Pressler (R-SD), members of the US Senate Committee on Foreign Relations, which recommended the US Government to:

1. support the right to self-determination of the people of Moldova and Northern Bukovina, occupied by the Soviets, and to draft a decision to this end;

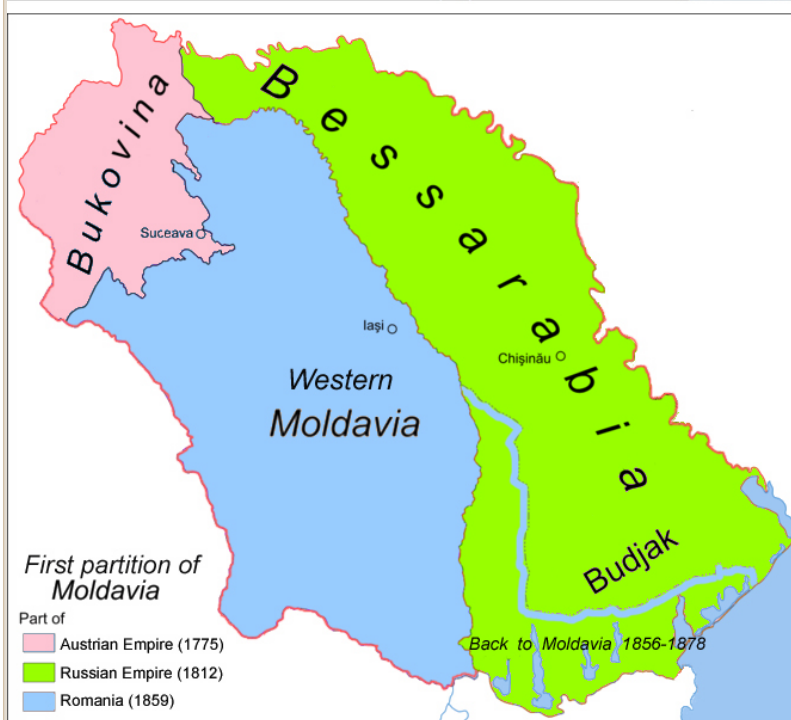
2. support the future efforts of the Government of Moldova to negotiate, if it desires so, a peaceful reunification of Moldova and northern Bukovina with Romania, as established in the Treaty of Paris (1920) respecting the existing

romane istoria armeei nucleare
istoria artileriei romane
lockheed martin marina romana mig
21 lancer mig 29 orientul
mijlociu PAK FA poze avioane
razboi electronic razboiul
civil din siria razboiul din
siria razboiul din umbra
regimul Assad republica
moldova roaf romania saur 3
scutul de la deveselu serviciile secrete
ale romaniei serviciile
speciale ale romaniei
sie situatia din siria somaj
sri ssi stiri militare
submarine rusesti super avioane tbt
tiraspol unirea basarabiei cu
romania us navy

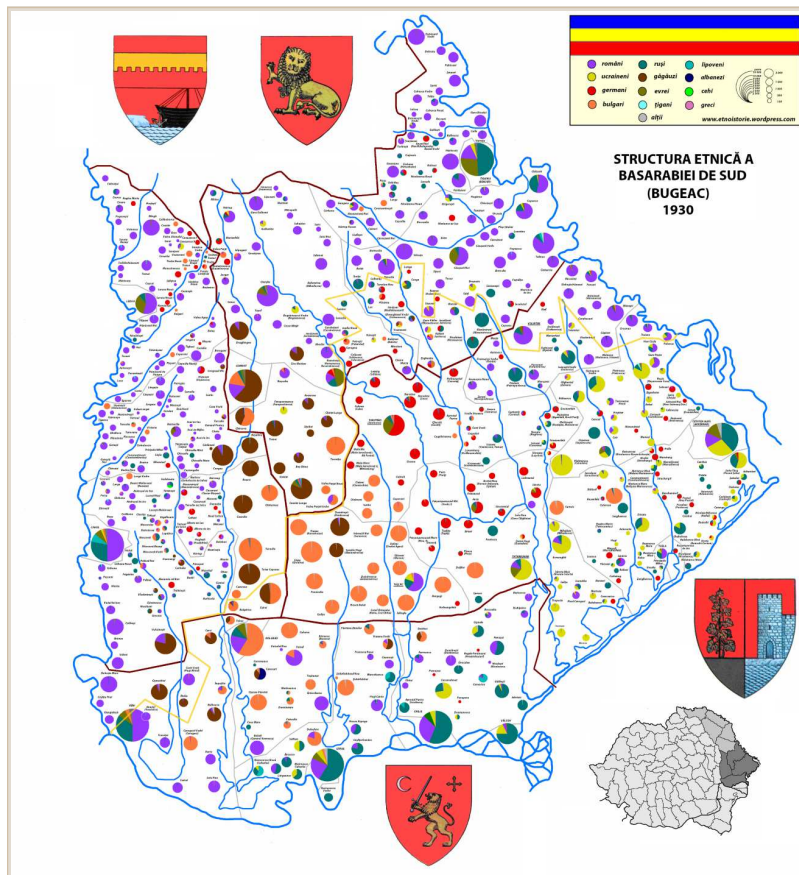
In the clauses of this Senate resolution it has been stated among other things that “(...) The armed forces of the Soviet Union invaded the Kingdom of Romania and occupied Eastern Moldova, Norther Bukovina and Hertsa Region. (...) The annexation was prepared beforehand in a Secret Agreement to a Non-Aggression Treaty signed by the Governments of the Soviet Union and the German Reich on August 23, 1939. (...) Between 1940 and 1953 hundreds of thousand of Romanian from Moldova and Northern Bukovina were deported by the USSR to Central Asia and Siberia (...)”

http://en.wikipedia.org/wiki/Soviet_occupation_of_Bessarabia_and_Northern_Bukovina

Ma intreb de ce nimeni n-a facut mai nimic pentru a profita de aceasta „usa deschisa”?

Harta Buceag 1930

In ceea ce priveste deportarile si **masacrele** dintre 1940-1960, cel mai reprezentativ caz este cel de la **Fantana Alba** si cred, cu parere de rau pentru Ucraina, ca acolo ar trebui construit monumentul patimilor romanesti, potrivit initiativei expuse mai jos, care rezuma si pierderile umane din Basarabia si N. Bucovinei – estimare premergatoare comisiei infiintate de domnul presedinte Ghimpu:

<http://memorialromanesc.org/>

PATIMILE BASARABENILOR

A. PIERDERI UMANE ALE BASARABIEI SUB OCUPATIA SOVIETICA

I. PRIMA OCUPATIE SOVIETICA 28 Iunie 1940 – 22 Iunie 1941

In mai putin de un an, peste 300.000 de persoane au fost arestate, deportate, ucise, aceasta reprezentand 12.23% din populatia Basarabiei interbelice.

1. Arestari: – 48.000 persoane:

- Oameni politici care militasera pentru Unire, invinuiti de tradare, dintre care:
- 5 fosti deputati din Sfatul Tarii (Ion Codreanu, Leanca, Secara, Catelli)
- 1 fost senator
- Functionari civili si militari – transferati la Tiraspol pentru siguranta

· 19.200 persoane între Octombrie-Noiembrie 1940

· 27.000 persoane în Decembrie 1940

· 100.000 persoane începând cu 13-14 Iunie 1941

3. Ucisi – 30.000 prin împușcare sau tortura

· Orchestra Simfonică a Basarabiei este ridicată pe 3 Iulie 1940 din gara Chișinău la întoarcerea din turneu, dusa lângă Orhei și împușcată în Valea Morii.

· 1.000 persoane (copii, femei, adulți) – lângă Odesa împușcate prin peretii de lemn ai unui tren de marfă cu 22 vagoane care-l transporta în Siberia.

· 450 persoane – găsite (multe mutilate) în gropile de la Consulatul Italian, Palatul Metropolitan, Facultatea de Teologie din Chișinău. Printre ei studenți, elevi, preoți, ceferiști.

· 87 persoane – Sediul NKVD, Chișinău (15 cu mâinile legate în groapa comună)

· 19 persoane – găsite la Sediul NKVD-Cetatea Alba

· 6 persoane – Sediul NKVD, Ismail (5 bărbați și o femeie cu mâinile legate)

4. **TOTAL pierderi umane în prima ocupație sovietică**

· Deportari: 300.000

· Ucisi: 30.000

· TOTAL: 330.000

Deportati

II. A DOUA OCUPATIE SOVIETICA – 23 August 1944

1. Deportari

· 250.000 persoane între 1944-1948

· 11.324 familii 6 Iulie 1949

· 300.000 persoane între 1954 – 1964 (în Rusia și Kazahstan)

2. Morti prin înfometare provocată de Stalin

· 300.000 persoane

3. **TOTAL pierderi umane în a doua ocupație sovietică**

· Deportati: 875.000

· Morti: 300.000

· TOTAL: 1.175.000

Cadavrul unei victime deshumată de autoritățile române, în vara lui 1942, în ograda fostului sediu al NKVD-ului local

III. TOTAL PIERDERI UMANE ÎN CELE DOUA OCUPATII SOVIETICE

· 330.00 – Prima ocupație sovietică

· 1.175.000 – A doua ocupație sovietică

· 1.505.000 – TOTAL PIERDERI ROMÂNEȘTI

Copii in gulagul sovietic

C. PIERDERILE ARMATEI REGALE ROMANE IN BASARABIA DUPA CAPITULARE

1. Deportari

· 180.000 soldati si ofiteri (doar cateva mii s-au intors)

2. Executati prin impuscare in lagar (Katin romanesc)

· 50.000 soldati si ofiteri (schelete descoperite in mlastinile de la Balti).

Dezarmarea Armatei Romane, iunie 1940

PATIMILE BUCOVINENILOR

In 1940, Romania a fost fortata sa cedeze catre Uniunea Sovietica un teritoriu locuit de peste 3 milioane de locuitori, in urma ultimatumului primit in luna iunie a aceluiasi an.

Imediat ce administratia si armata romana au fost evacuate, trupele din Armata Rosie si NKVD au ocupat teritoriul.

Listele Deportarilor

NKVD-ul a intocmit primele liste ale „tradatorilor de tara”, cei cu rude in Romania sau banuiti ca vor sa fuga in Romania, care au fost deportati la munca fortata:

· 7 Decembrie 1940 – 1.294 persoane

· 1 Ianuarie 1941 – 1.085 persoane

Reprimarea Incercarilor de Refugiere

19 Noiembrie 1940

105 persoane (40 familii) au incercat sa treaca in Romania – din Suceveni

· Ucisi: 3

· Raniti: 2 raniti (capturati)

· Refugiati in Romania: 100 (5 raniti)

· Deportari: toate rudele celor 105 persoane

6 Februarie 1941

500 persoane au incercat sa treaca in Romania – din Mahala, Cotul-Ostritei, Buda, Sirauti, Horecea-Urbana, Ostrita

· Ucisi: cca. 400 (N. Merticar, N. Nica, N. Isac – organizatori)

· Arestati: 44

• Refugiați în România: 57

• Deportari în Siberia: toate rudele celor 500 persoane

Masacrul de la Fantana Alba – 1 Aprilie 1941

• 2.000- 3.000 persoane din Patrautii de Sus, Patrautii de Jos, Cupca, Corcesti, Suceveni în coloana pasnică purtând în fața un steag alb și însemne religioase s-au îndreptat spre granița cu România.

• În poiana Varnita, la 3 km de granița, au fost mitraliați de sovieticii ascunși în pădure.

• Supraviețuitorii au fost urmăriți de cavalerie și spintecați cu sabiile.

• Raniții au fost legați de cozile cailor și țarați în 5 gropi comune sapate dinainte unde au fost îngropați de vii: bătrani, femei, copii, sugari.

• Alții au fost arestați de NKVD-ul din Hliboca (Adâncata), torturați și aruncați de vii într-o groapă comună din cimitirul evreesc peste care s-a turnat var nestins.

12-13 Iunie 1941

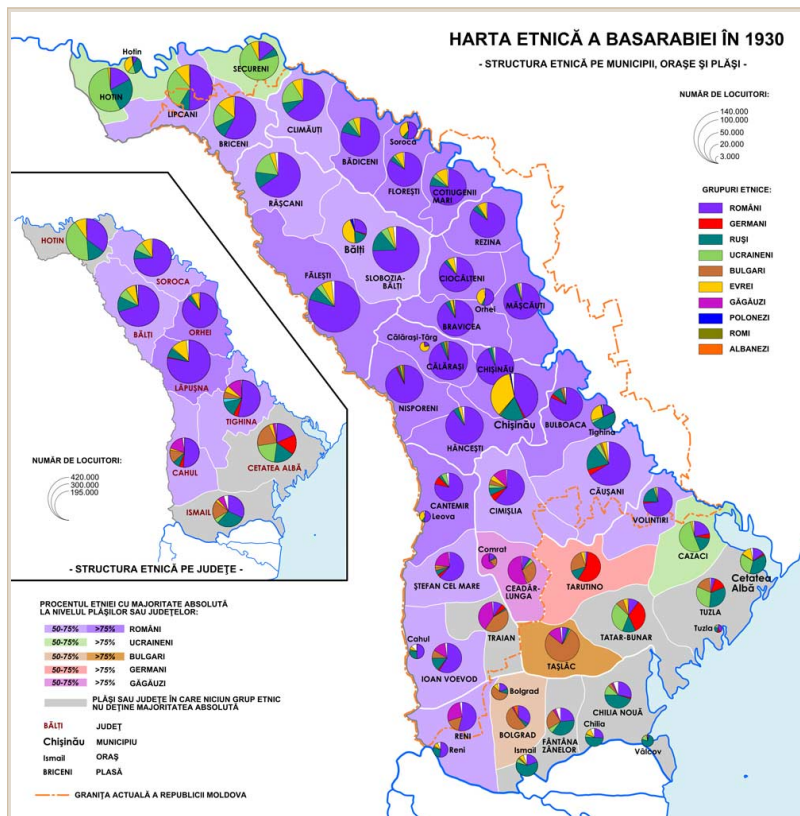
Peste 13.000 de romani au fost deportati în Siberia și Kazahstan

Conform cercetărilor istoricului american Rudolf Joseph Rummel, de la Universitatea din Hawaii:

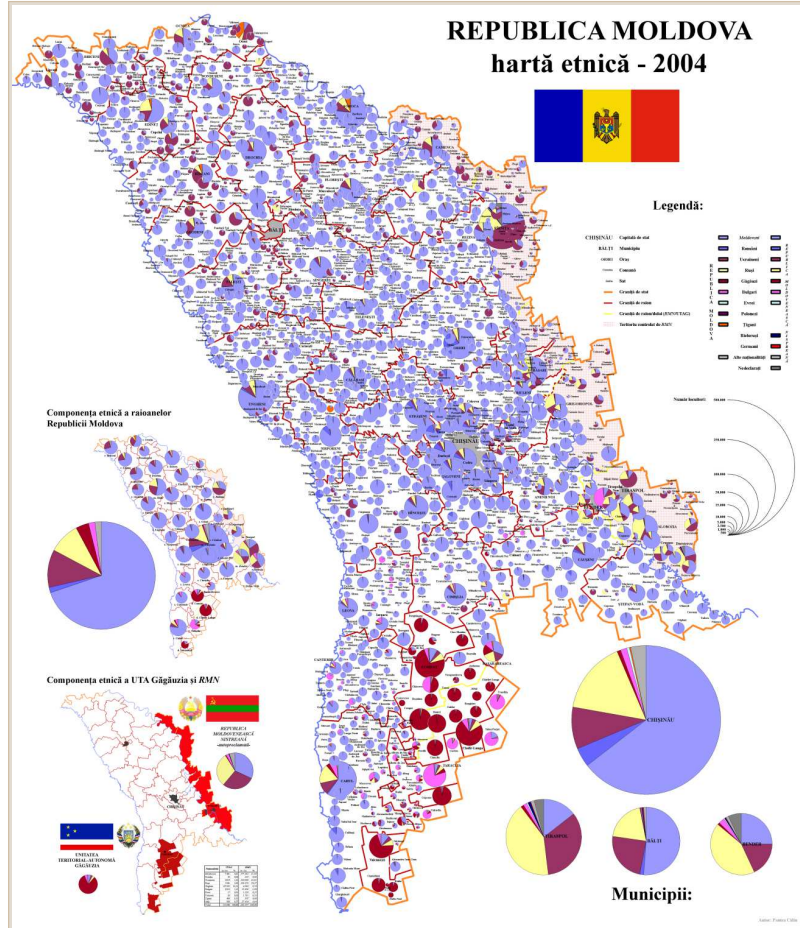
- Între iunie 1940 și iunie 1941, 300.000 de basarabeni și bucovineni au fost deportați, din care 57.000 au murit;
- Între martie 1944 și mai 1945, 390.000 de basarabeni și bucovineni au fost deportați, din care 51.000 au murit;
- Între mai 1945 și decembrie 1953, 1.654.000 de basarabeni și bucovineni au fost deportați, din care 215.000 au murit (majoritatea în Gulag și pe drum).

În total, după Rudolf Joseph Rummel, aproximativ 2.344.000 de persoane, în mare parte români, au fost deportate din teritoriile anexate de URSS în 1940 în dauna României, din care 703.000 au fost ucise. Acestea reprezintă o medie de 620 de persoane pe zi sau 18.600 pe lună, ceea ce înseamnă aproximativ un tren de zece vagoane sau un convoi de camioane pe zi.

Potrivit cercetărilor istoricului american Charles King, diferența dintre populația teritoriului anexat la recensămintele din 1938 (românesc) și 1959 (sovietic), ținând cont de cei 280.000 de evrei deportați și uciși în perioada iulie 1941-martie 1944 și de intensă colonizare sovietică după august 1944, arată că deficitul demografic a fost compensat prin colonizare, dar simultan, că populația bășinașă românească/moldovenească s-a menținut la fața locului în proporție de 59% (pentru tot teritoriul anexat, dar fără Transnistria) față de proporția de 74% înainte de război. Procentul de 15% din o medie de trei milioane de persoane reprezintă aproximativ 450.000 de persoane. Mulți locuitori români, ruși albi sau refugiați anticomuniști din Basarabia care nu au reușit să fugă în România când URSS a preluat controlul asupra acestui teritoriu, au fost capturate de către forțele NKVD sovietice; un procent ridicat din aceștia au fost împușcați sau deportați.

Harta etnica a Basarabiei în 1930

Harta etnica a R.Moldova-2004

Autoritățile sovietice au vizat mai multe grupuri socio-economice, datorită situației lor economice, politice, sau datorită legăturilor cu fostul regim românesc. Ei au fost deportați în Siberia și în nordul RSS Kazahă; unii dintre aceștia au fost închiși sau executați. În conformitate cu Raportul Tismăneanu, în 1940-1941 pe timp de pace, 86.604 persoane au fost arestate și deportate, în timp ce istoricii ruși au prezentat un număr estimativ de 90.000 pentru aceeași perioadă. NKVD s-a concentrat asupra grupărilor socotite anti-sovietice, dintre care majoritatea au fost cele mai active între 1944 și 1952.

O campanie de eradicare a așa-ziselor chiaburi a fost orientată contre familiilor țăranilor proprietari din Moldova, care au fost deportați în Siberia și Kazahstan. De exemplu, în două zile, 6 iulie și 7 iulie 1949, 11.342 de familii din Republica Moldova au fost deportate prin ordin al ministrului de stat și de securitate I. L. Mordoveț în conformitate cu un plan numit „Operațiunea Sud”.

Alte campanii de deportare au fost îndreptate către: etnicii germani (al căror număr a scăzut de la peste 140.000 în 1938 la 4.000 în 1959, datorită migrației voluntare din timpul războiului și prin relocări forțate în calitate de colaboratori după război) și către minorităților religioase (700 de familii, mai ales Martorii lui Iehova au fost deportați în Siberia, în aprilie 1951 în cadrul planului numit „Operațiunea Nord”.

In concluzie, cumulat cifrele deportarilor, executiilor si colonizarilor, au avut de suferit in jur de 3 milioane de persoane sau chiar mai mult, iar din punctul meu de vedere, toate aceste etape ar trebui sa se gaseasca intr-un raport complet al etnocidului si genocidului indreptat impotriva romanilor din est...

Ma intreb cine isi va asuma aceasta recunoastere istorica a ceea ce s-a intamplat in ultimii 300 de ani, in afara de istoricii de profesie. Gestul domnului presedinte Ghimpu este un bun inceput, dar este si un mare risc, mai ales daca Romania nu va sustine acest demers. Minimul a ceea ce ar putea sa faca Romania, ar fi sa re-instituiie **zi de doliu national, ziua pierderii Basarabiei si nordului Bucovinei – 28 iunie**, pentru a fi solidara cu gestul Republicii Moldova... tot asa cum ziua Unirii Basarabiei cu Tara, 27 martie (9 aprilie pe stil nou), sa fie proclamata sarbatoare nationala.

Sper ca odata cineva acolo sus sa se intoarca cu fata spre noi si sa ni se faca “un minim de dreptate” fara a-i obliga pe altii sa treaca prin ce au trecut inaintasii nostri!

ACTUL UNIRII

VOTAT DE SFATUL ȚĂRII
LA 27 MARTIE ST. V. 1918.

ÎN NUMELE POPORULUI BASARABIEI, SFATUL ȚĂRII DECLARĂ:
REPUBLICA DEMOCRATICĂ MOLDOVENEASCĂ (BASARABIA),
ÎN HOTARELE EI ÎNTRE PRUT, NISTRU, DUNĂRE, MAREA
NEAGRĂ ȘI VECHELE GRANITE CU AUSTRIA, RUPTĂ DE
RUSIA ACUM O SUTĂ ȘI MAI BINE DE ANI DIN TRUPUL
VECHII MOLDOVE, ÎN PUTEREA DREPTULUI ISTORIC ȘI
DREPTULUI DE NEAM, PE BAZA PRINCIPULUI CĂ NOROA-
DELE SINGURE SĂ-ȘI HOTĂRĂSCĂ SOARTA LOR, DE AZI
ÎNAINTE ȘI PENTRU TOTDEAUNA, SE UNEȘTE
CU MĂMA SA ROMÂNIA.

TRĂIASCĂ UNIREA BASARABIEI
CU ROMÂNIA.

DE-A PURURI ȘI TOTDEAUNA!

PREȘEDINTELE SFATULUI ȚĂRII,

ION INCULEȚ.

VICE-PREȘEDINTE

PAN. HALIPPA.

SECRETARUL SFATULUI ȚĂRII.

I. BUZDUGAN.

Actul Unirii Basarabiei cu Romania

Romania dodoloata

Marius Zgureanu

Reclame

Hill's Pet Nutrition
Sponsored

[Learn more](#)

Des problèmes pour maintenir votre chien ...
Aidez à soulager les maux et les douleurs de votre chie...

[RAPORTEAZĂ ACEASTĂ RECLAMĂ](#)

Postat în Istorie, Mari Romani, Republica Moldova, Rusia și etichetat 27 martie 1918, basarabia pamant romanesc, crimele bolsevice din basarabia, crimele bolsevicilor, crimele rusesti in basarabia, deportatii din basarabia, invazia sovietica a basarabiei, iunie 1940, pactul ribentrop molotov, rapirea basarabiei, romanii din basarabia, romanii in gulagurile sovietice, sarbatoare unirii basarabiei cu romanian, suferintele romanilor din basarabia, unirea basarabiei cu romanian, victimele nkvd in basarabia | 9 comentarii

Astazi se implinesc 94 de ani de la Unirea Basarabiei cu Tara Mama!

Publicat pe martie 27, 2012 de George GMT

27 Martie 1918 – 27 Martie 2012

Totul despre Transnistria – ultima parte

“În numele poporului Basarabiei, Sfatul Țării declară: Republica Democratică Moldovenească (Basarabia) în hotarele ei dintre Prut, Nistru, Dunăre, Marea Neagră și vechile granițe cu Austria, ruptă de Rusia, acum o sută și mai bine de ani, din trupul vechii Moldove. În puterea dreptului istoric și dreptului de neam, pe baza principiului ca noroadale singure să-și hotărască soarta lor de azi înainte și pentru totdeauna se unește cu mama ei România”.

Sfășierea Transnistriei

Kievul însă prin președintele Sovietului Suprem al Ucrainei, M.Greciuha cerea la 22 iulie 1940 ca Ucrainei să-i revină pe lângă Bucovina de Nord, Hotin, Akkermann, Chilia și a Ismailului, Bolgradului și a opt din raioanele RASSM (Codâma, Balta, Pesciana, Ananiev, Valea Hoțului, Ocna Roșie, Cerneansc, Kotovsk).69 Deși în urma analizării propunerilor Ucrainei și RASSM, A.Gorkin, secretar al prezidiului Sovietului Suprem propunea lui G.Malenkov secretar al CC al PCUS să se adopte varianta RASSM70, în 2 august 1940 Sovietul Suprem a adoptat legea formării RSSM în varianta propusă de Ucraina.

La 10 mai 1941 se respingeau demersurile cetățenilor din următoarele localități transnistriene de a trece din componența Ucrainei în componența Moldovei: Timcov (raionul Codâma) Stanislavca (raionul Kotovsc), Culmea Veche (raionul Kotovsc), Grebenichi și Slaveano-Serbca (raionul Grosu) și dau curs doar cererilor satelor Doroțcaia Nouă și Sadovo (raionul Ocna Roșie).

Nani); Păsat, Holmu, Părlita, Păsătețel, Mironi, Bănzari, Bursuci, Moșneanca, Raculova, Herbina (raionul Balta), Budăi, Buza, Strâmba, Broșteni, Slobozia, Buchet, Timcău, Ploți, Șerbi (raionul Crutâi); Ocna Roșie, Clăveni, Tiscolung, Tiscol, Odaie, Ideia, Coșari, Dihori, Mironi, Slobozia, Dubău, Țăbuleanca, Sahaidac, Topala, Ciorna, Perlicani, Basarabia, Bahta, Mălăiești, Ilie, Brânza, Untilovca, Găvănosu (raionul Ocna Roșie). Multe din numele românești vor fi schimbate: Bârză în Kotovsk, Mărculenii în Dimovka, Voloșca în Pisariovka, Întunecata în Svetloe, Nani în Ananiev, Vrabie în Vradievka, Valea Hoțului în Dolinskoie, Mălai în Karataevka, Urâta în Elenovka etc.

Numele moldovenilor au fost ucrainizate, și ele: Sandu, Rusu, Buzatu, Cherdevară au devenit peste noapte: Sandulenko, Rusulenko, Buzatenko. Kerdevarenko.

Transnistria-a XI-a poruncă a decalogului românesc

Sub administrație românească

Între 19 august 1941 și 29 ianuarie 1944, România a avut sub administrație temporară „Transnistria” ce se întindea între Nistru și Bugul de până la limanul Niprului, iar în nord până la apa Niomjâi și a Rovului. Teritoriul în suprafață de 44.000 km2 și o populație de 1,2 milioane locuitori a fost împărțit în 13 județe: Ananiev, Balta, Berzovca, Dubăsari, Golta, Juguastu, Movilău, Oceacov, Odessa, Ovidiopol, Râbnîța, Tiraspol, Tulcin. În vederea deschiderii școlilor la 1941, primarii urmau să consulte imediat obștile locale spre a stabili limba de predare a învățământului (rusă sau moldovenească) după alegerea obștei.

Păstrând vechea împărțire în 64 de raioane, din cei 1.623 funcționari, doar 398 proveneau din România. Din cele peste 1.000 de biserici desființate de comuniști, în 1943 nu erau încă reparate doar 76. Alături de 219 preoți localnici mai slujeau 250 preoți din țară. S-au organizat cursuri pentru 800 cadre didactice, românești din Transnistria, apar publicații ca: „Transnistria”, „Glasul Nistrului”, „Bugul”, „Gazeta Odesei”, „Țara Bugului”, „Molva”. La Tiraspol s-a înființat Liceul românesc „Duca Vodă”, iar cinematografe în Tiraspol, Ananiev și Odessa. Reprezentații cinematografice au avut loc în toate satele Transnistriei.76 În satul Hârjău au fost repatriați români din Kuban (504 familii de dincolo de Bug au fost repatriate între Prut și Bug la începutul acțiunii).77 Din relatările bulibașei Coca din Sintești – Ilfov, pe malul Bugului era amenajat un fel de lagăr unde au fost adunați 2.600 țigani.

În 1944 odată cu înaintarea frontului, cea mai mare parte a Transnistriei a fost încorporată în RSS Ucraineană, iar raioanele Camenca, Râbnîța, Dubăsari, Grigoriopol, Tiraspol, Slobozia în componența RSS Moldovenești, situație existentă și în prezent.

O Românie extrem-orientală

În 1966 R.Udler precizează că 240 localități cercetate în cadrul Atlasului Lingvistic Moldav se aflau în Ucraina (Transcarpatia, Cernăuți, Odessa, Nicolaev, Kirovograd, Dniepropetrovsk, Zaporojie, Donețk, Lugansk), în RSSA Abhazia, în Khirghizia. Mai erau materiale necartografiate și pentru Omsk și Primorsk. V.Buescu aduce date noi privind diaspora românească de peste Ural. În regiunea Orenburg și Turgai există sate pur moldovenești. În satul Berdianski locuiesc basarabeni ce mai întâi fuseseră colonizați în Simferopol. În satul Abiarski a întâlnit familii cu numele Șeptechiță. În regiunea Samarkand există un sat exclusiv moldovenesc iar în satul Orheievka din Semipalatinsk trăiau coloni din Orhei. Sate românești sunt în jurul Omskului și Akmolinskului și în regiunea Tansk. În jurul orașului Irkutsk există români, unul din sate fiind Ceremskov. Lângă Vladivostok pe fluviul Usuri există sate ca:Teiul, Zămbreni, Bogatârca, Kișinovka, Bălcinești, Dunai, Basarabia Nouă, Logănești cuprinzând la 1968, 30.000 moldoveni. Pe Amur, lângă Habarovsk, există sate ca: Inul, Aur, Dunărea. În Mancuria erau înainte de război 20.000 de români. S-au semnalat pescari români din Primorsk care au cerut azil în Japonia.

Între multele valuri de deportări, emigrări, colonizări ale românilor spre est, un rol important l-a avut și strămutarea în Siberia și Kazastan între 1906-1914 a 60.000 basarabeni și crearea unei adevărate Româнії extrem-orientale.

Câți ați muri pentru tricolor? Ea a făcut-o!

În Ucraina, la recensământul din 1989, existau la est de Nistru români în regiunea Odessa care cuprinde însă și sudul Basarabiei (149.534), Nikolaev (16.673), Kirovograd (10.694) și alte regiuni (73.128).81 Exista în 1992 la Odessa o Societate Culturală Românească „Lucefărul” care edita și un săptămânal cu același nume condus de Vadim Bacinschi. Maria Margarit din Ananiev spunea de acest săptămânal că este un „alin pentru durerea ce mă încearcă” și că „ne dor schimbările cărora au fost supuse cândva denumirile satelor noastre” și vorbește de „existența de veacuri a noastră pe aceste locuri”.

Interesele rusești în zonă a căror expresie este conflictul început în 1992 și tendințele centrifuge continuate până în prezent împiedică accesul la viața națională măcar pentru românii transnistrienii din raioanele Moldovei. Dacă la început 26.000 elevi din Transnistria au cerut grafie latină, în urma presiunilor rusofonilor au rezistat doar școlile nr. 20 din Tiraspol (despre care T.Tabușnic vicepreședinte al Societății „Transnistria”83 anunță că a crescut de la 30 la 700 de elevi); nr.4, 17, 18, 19, din Bender (Thighina) și nr. 12 din Râbnîța84. În întreaga Transnistrie moldovenii dețin 40% din populație (rușii și ucrainenii dețin doar 22, respectiv 28%); în Tiraspol unde în 1940 aveau 65% mai dețineau în 1989 abia 12%.

În Cocieri (satul transnistrian care i-a dat pe prozatorul și regizorul Ioviță Vlad și academicianul I.Capiton Lupol) învățătoarea Maria Gherasim Isaicul în timpul conflictului pleca și se întorcea de la școală purtând cu ea, tricolorul. Într-o noapte au ucis-o și au aruncat-o în fântână.85 Ferice de copii ce au avut-o în frunte. Vai nouă ce le permitem unor analiști români (nu doar lui Smirnov și armatei a XIV-a) să afirme categoric că nu avem interese în Transnistria și că aceasta nu aparținuse nicicând României.

Autoritățile autoproclematei Republici Moldovene Transnistriene de azi controlează pe lângă raioanele de la est de Nistru și orașul Tighina care este în Basarabia. În 1992, după ce armata Moldovei a intrat în Tiraspol, a primit ordin de la Snegur să se retragă. Ostașii au plâns de neceaz. Chișinăul este îndreptățit conform dreptului internațional să restabilească ordinea constituțională în zonă însă a avut și are niște ezitări cel puțin suspecte.

.....

În prima jumătate a lui 2005 se pare că multă lume e încântată de planul ucrainean de reglementare a conflictului. Acest plan prevede democratizarea regiunii prin alegeri monitorizate și apoi tratative cu organe legitime. România propune retragerea armatei ruse, control al frontierei de către Chișinău, apoi alegeri și tratative privind statutul regiunii care să respecte constituția Moldovei. Acest plan convine Moldovei care în parlament a adoptat planul ucrainean cu multe amendamente încât este mai aproape de varianta românească. Se mai vrea intrarea în negocieri a SUA, UE și a României. Rusia se opune și mai ales în ce privește România. Cel mai periculos este planul Kievului care după alegeri la Tiraspol poate conduce la recunoașterea internațională a separatiștilor. Aceștia ar putea apoi cere autodeterminarea și unirea cu Ucraina. Astfel o regiune în care populația cea mai numeroasă o constituie moldovenii poate să ajungă în granițe ucrainene prin unirea populației ucrainene cu cea rusă, în această formulă depășind-o numeric pe cea română. S-ar pune atunci problema autodeterminării spre exemplu și a unor raioane majoritar românești din Ucraina sau cecene din Rusia etc etc. Diplomația română a avut un puseu dat de Băsescu apoi a tăcut iar acceptând aproape să fie scoasă a doua oară de la masa tratativelor. Se știe că în prezent părți în rezolvarea conflictului sunt doar Moscova, Kievul, Chișinăul, Tiraspolul și inactivul OSCE. România are interese acolo fiindcă cei mai mulți locuitori sunt de un neam cu noi și s-a văzut cu ocazia încercărilor de închidere a unor școli românești că acești frați ai noștri simt românește.

Sper, stimate cititorule, că te-ai convins că avem oarece interese și dincolo de Nistru, cu toate că probabil ești tipul de român ce se revoltă că americanii nu știu de spațiul nostru mioritic, dar care permite cu seninătate să fie ținut în beznă de o școală ce nu i-a dat nici cele mai elementare date despre frații săi din Transnistria, Transcarpatia, Pocuția, Bucovina de Nord, Basarabia de Nord, Herța, Basarabia de Sud, Cadrilater, Timocul sârbesc și bulgăresc, Banatul de Vest, Ungaria de est, despre frații săi aromâni, meglenoromâni și istoromâni. Americanii sunt niște nesuferiți superficiali. Ca bun român, continuă să cauți soluții de a mai face români verzi din încă câțiva unguri și nu îți pune problema celor 12 milioane de români din afara României ce nu au acces la limba maternă. Nu îți fă inimă rea ci treci mai bine la pagina sportivă.

Cu multumiri deosebite domnului Viorel Dolha pentru permisiune publicarii articolului sau!

Viorel Dolha

Postat în [Armata Romanilor](#), [Istorie](#), [Republica Moldova](#), [Rusia](#) și etichetat [27 martie 1918](#), [27 martie basarabia](#), [cetatea alba](#), [conflictul transnistrean](#), [hotin](#), [intregirea romaniei](#), [istoria basarabiei](#), [istoria transnistriei](#), [republica moldova romanii dintre prut si nistru](#), [republica transnistreana](#), [romania mare](#), [romanii din basarabia](#), [tiraspol](#), [unionism](#), [unirea basarabiei cu romanian](#), [unirea cu republica moldova](#), [unitatea romanilor](#) | [2 comentarii](#)

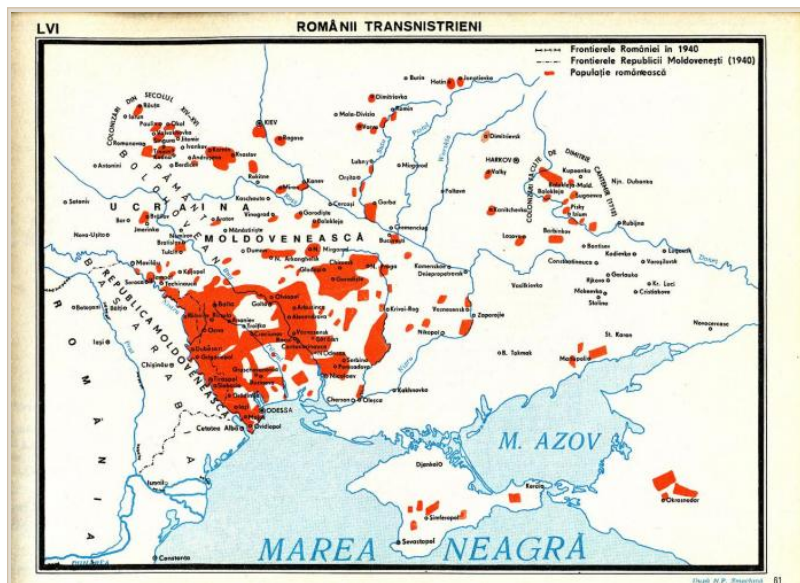

Unirea Basarabiei cu Tara Mama, 27 Martie 1918 (II)

Publicat pe martie 26, 2012 de George GMT

“În numele poporului Basarabiei, Sfatul Țării declară: Republica Democratică Moldovenească (Basarabia) în hotarele ei dintre Prut, Nistru, Dunăre, Marea Neagră și vechile granițe cu Austria, ruptă de Rusia, acum o sută și mai bine de ani, din trupul vechii Moldove. În puterea dreptului istoric și dreptului de neam, pe baza principiului ca noroadele singure să-și hotărască soarta lor de azi înainte și pentru totdeauna se unește cu mama ei România”.

Toponimia confirmă românitatea Transnistriei

Iată în continuare o serie de nume ale localităților de dincolo de Nistru: Singuri, Voloșovca, Cioban, Beseni, Voloșschie, Caraciniț-Vălași, Cotuijani, Ușița, Voloșcovță, Bărladca (lângă izvoarele Bugului); Glodoasa, Troianca, Mamaica, Adăbași, Alexandria, Perepelitino, Șantuia, Malai (pe lângă Kirovograd); Buric, Fundescleevea, Vârșăți, Curecni (între Cigirin și Novomirgorod); Băbanca, Burtă, Tecucica (lângă Novoarhanghelsk); Răzmerița, Șelari, Moldovca, Moldovscaia, Odaia, Moldovanca (lângă Olviopol); Arcași, Cantacuzinca, Moldovca Brașoveanovca, Pădureț, Urăta, Șerbani, Arnautovca (lângă Voznerensk); Baraboi, Grădinița, Dobrojeni, Grosulovo, Moldovanca (lângă Odessa); Coșuri, Gușa, Șura-Bondureni, Buda, Soroca, Chișleac, Bursuci, Odaeva, Șura (lângă Gaisân) etc.

Grușca, Ocnița, Camenca, Lăpușna, Sărăței, Răbnița, Botușani, Pietrosul, Slobozia, Domnița, Balta, Moșneagul, Senina, Bursucul.

Tot atunci potrivit cifrelor oficiale existau în Cherson și Podolia 532.416, în Ecaterinoslav 11.813, iar în Taurida (Crimeea) 4.015 români. Aprecierile asupra cifrelor reale merg până la 1.200.000. Încă de la mijlocul secolului XIV se găseau în Transnistria peste 400 de sate curat românești.

Alexis Nour (care a identificat în Transnistria o localitate „Nouroaia”) numește ca ultime sate ale zonei compact românești spre răsărit Glodoși -cam la aceeași paralelă cu Cernăuțiul și Șerbani -la o paralelă cu Iașul însă la 200-250 km de la Nistru.42 Acesta a găsit în Kiev un liceu care purta numele celui care îl întreținea prin donații uriașe „Pavel Gălăgan”. La fel de vestiți erau cei din familiile Fundulea (numele îl purta și o stradă în Kiev), Cordunean, Frunzetti, Macarescu, Bontaș, Gredescu etc.

Dintre numele de ape din Transnistria amintim Tiligul, Ingul, Ingulețul, Baraboi, Volosica, Baladliica, Berezan, Cuciurean, Tigheci, Putred, Soroca, Ocnița, Dârla, Udici, Sahaidac (veche denumire pentru desagă), Moldovca, Bușa, Tătrani, Humor, Merla, Ușița etc.

ÎN 1918 TRANSNISTRIA CÂNTA „DEȘTEAPTĂ-TE ROMÂNE”

Între 1909 și 1913 ieromanahul Inochentie a condus în Transnistria la Balta o „mișcare” pentru reintroducerea limbii române în biserică. Zeci de mii de moldoveni veneau în pelerinaj la Balta unde li se vorbea și li se împărțeau gazete în limba lor. Apărat de țărani (60 vor cădea uciși), Inochentie este ridicat de cazaci și închis. Autoritățile vor permite însă folosirea limbii române în biserici.

Pe vremea când ni se oferea Odessa

În 1914 Austria promitea României „toată Basarabia cu Odessa ” promisiune ce o va reînnoi.

Prezența voluntarilor ardeleni și bucovineni în Ucraina a avut un rol benefic în redeșteptarea conștiinței naționale la românii din Imperiul Țarist. Ofițerii români vor desfășura o vie activitate culturală atrăgând de partea lor studenții din Kiev. La Odessa se aflau 40.000 de ostași și ofițeri români din armata rusă care vor avea și ei o puternică înrăurire asupra studenților din Odessa și împreună vor organiza un congres la 23 martie 1917. În 18 aprilie la Odessa a avut loc o manifestare a soldaților români la care au luat parte 12.000 de ostași și studenți basarabeni și transnistrieni. La 9 aprilie ziarul „Cuvânt moldovenesc” publicase programul P.N.M. care cuprindea printre altele și drepturi naționale pentru românii de dincolo de Nistru, iar în 14 aprilie se înființase „Asociația învățătorilor moldoveni din Basarabia și de dincolo de Nistru”.47 Congresul învățătorilor români din Rusia ținut la Odessa a cerut pentru transnistrieni serviciu divin, școli, inspectorat școlar, episcopie la Dubăsari, seminar la Odessa, toate în limba română.

„Pe noi cui ne lăsați?...”

În ședința Radei ucrainene deputatul Ion Dumitrașcu (transnistrean) va protesta împotriva pretențiilor Ucrainei asupra Basarabiei.48 Același împreună cu Ion Precul și Valeriu Cicate vor conduce „Deșteptarea -societate națională a românilor din Ucraina” înființată la Kiev la 26 noiembrie 1917”.

Congresul ostășesc moldovenesc de la începutul lui noiembrie 1917 din Chișinău a avut pe ordinea de zi la punctul 8 „Moldovenii de peste Nistru” și a hotărât ca în Sfatul Țării, românii de peste Nistru să dețină 10 mandate.49 S-a mai cerut Ucrainei să recunoască românilor de peste Nistru, din Caucaz, din Siberia aceleași drepturi pe care Basarabia le recunoaște minorităților etnice. Chișinăul mai cerea administrațiilor transnistriene să notifice numărul copiilor români de vârstă școlară.50 La acest congres țărănul transnistrean Toma Jalbă a întrebat „și cu noi care trăim pe celălalt mal al Nistrului, cum rămâne fraților, pe noi cui ne lăsați?”.

La 17 decembrie s-a organizat un congres al românilor transnistrieni la Tiraspol precedat fiind de adunări pregătitoare la Tiraspol în 16 noiembrie și Grigoriopol în 21 noiembrie hotărându-se ca fiecare sat să trimită doi delegați. Ținut sub semnul tricolorului, congresul a votat pentru crearea de școli naționale cu predare în limba română și alfabet latin; introducerea limbii române în biserici, justiția în limba băștinașilor, medici români la sate, moldovenii să facă armată în oastea națională și alegerea a opt reprezentanți în Rada ucraineană. S-a mai hotărât tipărirea de gazete, împărțirea moșiilor la țărani și să se facă tot posibilul ca Transnistria să fie alipită Basarabiei. și cum nu știau dacă Basarabia va lupta pentru această alipire, sublocotenentul transnistrean Bulat atenționa „dacă vom lăsa Ucraina să taie o ramură azi, alta mâine, din copacul nostru va rămâne buturuga”.52 Trimisul Radei ucrainene a urât în încheiere „Slavă Moldovei slobode”.

Comitetul Național Român ales a deschis 52 școli românești, Rada ucraineană a aprobat manualele românești tipărite la Chișinău cu litere latine, Consiliul Zemstvei din Tiraspol a început să introducă si în administrație și în justiție cunoscători ai limbii române. Timotei Pleșca și Toma Jalbă au organizat batalionul românesc, ostașii primind echipament, armament, cazarmă. Cadrele didactice nu au fost silite să urmeze cercurile de vară în limba ucraineană, ci 30 dintre ele au urmat cursuri la Chișinău. În satul Lunca s-a jucat chiar „Piatra din casă” de V.Alecsandri. Până ce teroarea bolșevică va pătrunde peste tot, pe alocuri, în școli și în 1919 se mai cânta „Deșteaptă-te române”.

În 9 ianuarie 1918 Ion Precul, moldovean din stânga Nistrului în calitate de deputat în Rada ucraineană ia cuvântul și cere drepturi egale pentru compatrioții lui.53 Se preconiza un congres general al românilor din Ucraina în iunie 1918 dar abia în decembrie 1919 la o Adunare națională au cerut organizarea lor într-un stat național. La 21 martie 1919, în urmărirea bandelor bolșevice, românii trec Nistrul și ocupă pentru scurt timp Tiraspolul și Razdelnaia.

România) perioada a fost „mai grea și mai cumplită”.⁵⁴ Într-o cuvântare ținută la Varșovia în noiembrie 1920, Take Ionescu spunea că „600.000 de români trăiesc dincolo de frontiera estică”.⁵⁵ În aprilie 1920 încep mari revolte țărănești, răsculații conduși de Tutunică ocupă Balta, răscoala întinzându-se în raioanele Codâma și Ananiev (raion despre care „Marea enciclopedie rusă” spunea că „moldovenii sunt locuitorii autohtoni ai raionului”). În 1922 sub conducerea lui Chirsula revolta a re izbucnit. După înăbușirea în sânge a acestora s-au făcut deportări în masă.

RASSM-un stat românesc între Rusia și România Mare

Opoziție ucraineană la crearea RASSM

După declarația din 3 august 1923 a Guvernului Sovietic privind naționalitățile și libera folosire a limbii materne și ca urmare a tendințelor hotărâte de ucrainizare, la 3 septembrie se întrunesc la Balta delegații satelor românești. Ucrainenii au făcut opoziție la organizarea unei republici autonome.⁵⁷

Și totuși în 12 octombrie 1924 se crează Republica Autonomă Socialistă Sovietică Moldovenească⁵⁸ în cadrul Ucrainei, capitală fiind Balta, iar din 1928 Tiraspolul cu granița vestică fixată declarativ pe Prut. La Bârzula în aprilie 1925 Congresul Pan-Moldovenesc a fixat granițele și Constituția recunoscută de ucrainenii la 10 mai.

Cu o suprafață , la 1934, de 8.434 km² și o populație de 615.500 locuitori din care 80% români, noua republică cuprindea raioanele: Balta, Bârzula, Camenca, Crut, Dubăsari, Grigoriopol, Ananiev, Ocna Roșie, Râbnița, Slobozia, Tiraspol. A fost creată pentru a atâța pe nemulțumiții din Basarabia. Vintilă Brătianu considera cu luciditate că „crearea unui stat român între Rusia și noi” va permite dezvoltarea în URSS „a unei vieți naționale românești”.⁵⁹

Tiraspolul în alfabet latin

Moștenirea lăsată de țarism era înfiorătoare: populația agramată, școli de limbă maternă lipsă, conștiința națională stinsă, oamenii în mare parte neștiind de unde se trag și cine sunt, limba la condiția de limbă păsărească.⁶⁰ Demn de menționat că în RASSM i s-a spus limbii pe nume după cum reiese din paginile săptămânalului „Plugarul roșu” din 21 august 1924 (ce apărea din 1 iulie): „s-a hotărât ca în școale, case și în așezăminte de cultură românească să se întrebuințeze limba românească”.⁶¹

Au funcționat 145 școli românești gimnaziale, 18 școli românești de rang liceal, institut agronomic, unul pedagogic și politehnică, cu o populație școlară românească totală de 24.200 din care 800 studenți. Din 1933 se introduce alfabetul latin. Apar publicații cum ar fi: „Plugarul roșu”, „Moldova Socialistă”, „Comsomolistul Moldovei”, „Moldova literară”, „Octombrie”, „Scânteia leninistă”. Mai existau stație radio la Tiraspol, Corul de Stat „Doina”, teatrul de stat și secție română la Școala teatrală din Odessa, institut de cercetări științifice și tânăra republică avea un Congres General al Sovietelor, parlament local, guvern și chiar un președinte de republică.⁶²

Revenirea la „limba moldovenească” s-a făcut cu pușca

În 1937 însă, intelectualitatea din RASSM a fost acuzată că a făcut jocul dușmanului de clasă⁶³ și exterminată în mod barbar. Începând cu întregul guvern al republicii și terminând cu inimoși scriitori transnistrieni între care: Nicolae Smochină, Toader Mălai, Nicolae Turcanu, Simion Dumitrescu, Petre Chioru, Mihai Andreescu, Mitrea Marcu, Alexandru Caftanachi, Iacob Doibani, Ion Corcin, Dumitru Bătrâncea, Nistor Cabac. Atrocitățile staliniste au mers până acolo încât în satul lui Toma Jalbă (Butor-raionul Grigoriopol) au fost împușcați 167 bărbați din cei 168.⁶⁴

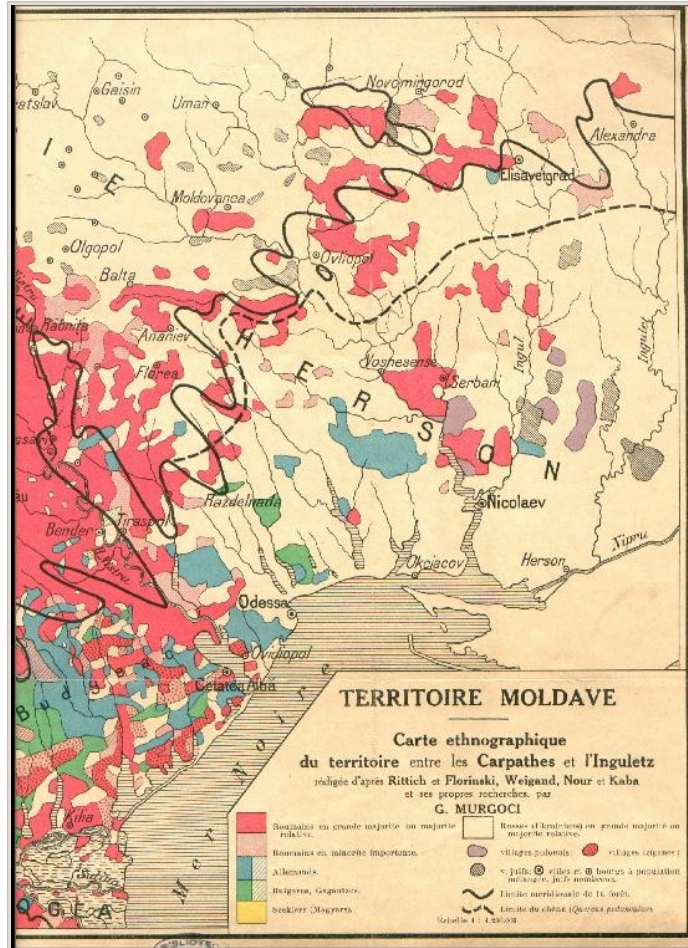
Datorită colectivizărilor forțate și închiderii bisericilor (încheiată în 1938) a avut loc un adevărat exod peste Nistru atât de intens încât a fost nevoie de un lagăr pentru refugiații transnistrieni, iar numărul intelectualilor originari de dincolo de Nistru ajunsese atât de mare încât la Chișinău, Cluj și Iași, apar reviste ale acestora: „Tribuna românilor transnistrieni”⁶⁵ condusă de Șt. Bulat, „Transnistria” redactată de Ilia Zafțur, respectiv „Moldova Nouă” redactată de N.Smochină. Grănicierii ruși trăgeau fără milă în cei pe care îi descopereau trecând Nistrul. Astfel de evenimente erau obișnuite, însă la 23 februarie 1932 a fost un adevărat masacru fiind uciși 40 de bărbați, femei și copii, fiind un subiect de discuție în parlament și în presa internă și internațională.⁶⁶

Înainte de 28 iunie 1940 și în zilele următoare se vorbea despre reunirea noilor teritorii dintre Prut și Nistru cu RASSM.

Agentia RATAU transmitea din Balta despre mitingul consacrat susținerii „Întrunirii poporului basarabean cu poporul RASSM.” Ecouri ale intenției CC al PC din URSS din 11 iunie 1940 se regăsesc în paginile Moldovei Socialiste din 13 iulie 1940: „cu mare bucurie am aflat noi că Sovietul Comisarilor Poporului din CC al PC Unional au susținut rugămintea organizatorilor Moldovei și au intrat cu propunere în Sovietul Suprem al URSS de a întruni locuitorimea Basarabiei cu locuitorimea RASSM și organiza Republica Confederativă SSM”.

Kremlinul comandase culegerea de date în vederea luării hotărârii privind structura administrativ teritorială a RSSM. Un asemenea raport datat la 15 iulie 1940 și semnat A.Scerbacov care ținând cont de considerente etnice, istorice, economice, propune pe lângă cedarea dintre județele basarabene doar a Hotinului (care împreună cu Cernăuții să aparțină Ucrainei), iar din RASSM să cedeze Ucrainei doar raioanele Balta și Pesceansc. Viitoarea Moldovă urma să aibe 5 regiuni: Bălți, Chișinău, Bender, Akkerman și Tiraspol cu raioanele Ananiev, Valea Hoțului, Grigoriopol, Dubăsari, Camenca, Codâma, Cotovsc, Ocna Roșie, Râbnița, Slobozia, Tiraspol și Cerneansc). Regiunea Tiraspol ar fi avut 518.385 locuitori.

Conducerea fostei RASSM propune și ea cedarea către Ucraina pe lângă Bucovina de Nord doar a Hotinului, Cetății Albe și Chilieii, iar de la est de Nistru să fie cedate doar raioanele Codâma, Balta și Pesciana.

– va urma –

Viorel Dolha

Postat în Eroii României, geopolitică, Istorie, Mari Romani, Republica Moldova, Rusia și etichetat 27 martie 1918, 27 martie basarabia, cetatea alba, conflictul transnistrean, hotin, întregirea româniei, istoria basarabiei, istoria transnistriei, republica moldova români dintre prut și nistru, republica transnistreană, românia mare, românii din basarabia, tiraspol, unionism, uniunea basarabiei cu românia, uniunea cu republica moldova, unitatea românilor | 9 comentarii

Unirea Basarabiei cu Tara Mama, 27 Martie 1918

Publicat pe martie 25, 2012 de George GMT

“În numele poporului Basarabiei, Sfatul Țării declară: Republica Democratică Moldovenească (Basarabia) în hotarele ei dintre Prut, Nistru, Dunăre, Marea Neagră și vechile granițe cu Austria, ruptă de Rusia, acum o sută și mai bine de ani, din trupul vechii Moldove. În puterea dreptului istoric și dreptului de neam, pe baza principiului ca noroadale singure să-și hotărască soarta lor de azi înainte și pentru totdeauna se unește cu mama ei România”.

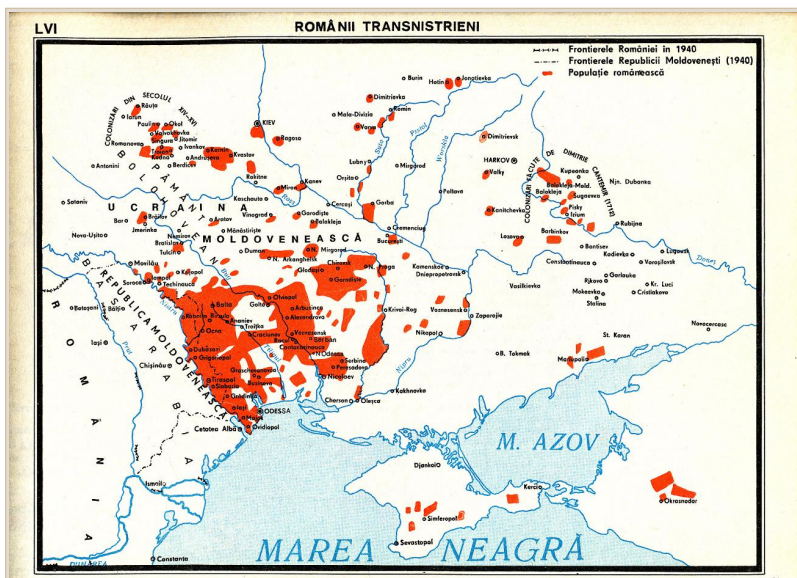

FOTO:

<http://www.agentia.org>

Inceput de astazi, RomaniaMilitary va publica, in fiecare zi, cate un articol dedicat acelei zile superbe, acelei bucati de pamant romanesc, groaznic oropsita. Vom arata cine suntem si de unde venim, noi romanii pe care Bunul Dumnezeu ne-a asezat intre Prut si Nistru si vom mai spune ca rautatile si nenorocirile abatute peste noi nu ne-au omorat inca.

Prin amabilitatea domnului Viorel Dolha

Totul despre Transnistria

Transnistria- „Țara noastră de dincolo de Nistru”

Țara nimănui

Transnistria în sens geografic este delimitată de malul de 800 km al Nistrului, de malul de 600 km al Bugului și litoralul de 150 km al Mării Negre.Prin români transnistrienii înțelegem însă pe toți cei de dincolo de Nistru, cuprinzând Podolia și mergând până la Nipru ba chiar Don, în Crimeea, Caucaz și Siberia.

Începuturile întinderii marginii estice a românității la est de Nistru se regăsesc în simbioza dintre tyrageți (geții de la Tyras sau Nistru), deci între supușii lui Burebista care la gurile Bugului stăpâneau Olbia și romanii ale căror urme se găsesc la tot pasul.

Din vremuri foarte vechi a început între români și ruteni sau ucrainieni un vădit proces de interpenetrație etnografică și demografică continuat în decursul veacurilor prin colonizări și emigrări ale acestor două rase. Stăpânirea cnejilor bolohoveni se afla pe cursul râului Sluci și pe Bugul superior care sunt și cei care îi vor preceda pe cazaci. Istoricul ucrainian V.B.Antonovici scria în 1885 că nici dreapta nici stânga Nistrului „nu a aparținut nici principilor halicieni nici altor principii ruși”. Lupta corp la corp cu triburile slave și turaniene nu va împiedica realizarea statului moldovean în sec.XIV, principatul de la Baia alăturându-se altor așezări românești mai vechi, unele răspândite până în Polonia și Volhinia. Între voievozii bolohovenilor mai cunoscuți sunt Alexandru din Belți și Gleb al lui Ieremia. Încă la debutul mileniului al II-lea, această romanitate era destul de puternică, surse scandinave din veacul XI semnalând prezența „blakumenilor” dincolo de Nistru, iar o cronică veche rusească menționează pe aceiași „volohove” în zonă.6 În Crimeea ne întâmpină la 1287 un Crăciun, la 1280 o „unguroaică Mărioara” de la Caffa, iar în sec.XV „ungurii” Radu, Stanciu, Stoica în aceeași colonie7, elementul românesc cunoscând iată din excesul său de vitalitate și fenomenul de diasporă.

La 25 mai 1455 orașenii din Cetatea Albă nemulțumiți de acțiunile pirateresti ale genovezilor din castelul Lerici de la gurile Niprului pun stăpânire pe această fortificație și îi trimit captivi domnitorului Petru Aron pe conducătorii cetății.

Podolia epocii lui Ștefan cel Mare este socotită de N. Iorga ca aparținând „de fapt nimănui” deși succesiv ținuse nominal de cnejii tătari, Marele Cneazat al Lituaniei și Polonia. Pe nesimțite s-a născut o Moldovă „nouă” dincolo de Nistru cu sate din ce în ce mai numeroase. Cetatea Lerici este ocupată de Moldova între 1455-1475.

Cazacii români

Ștefan Bathory într-o scrisoare către înalta Poartă arată că întinderile dintre Bug și Nipru erau populate cu o adunătură de oameni compusă din poloni litvani, moscali și români. Cazacii sunt străni dintre moscali și români.8 Prin denumirea de cazac, tătarii înțelegeau vagabond. Hatmanul lor Dumitru Vișnoviețchi se cobora dintr-o soră a lui P.Rareș. A pretins și scaunul Moldovei.9 După Ioan Vodă cel Cumplit, cazacii vor năvăli în Moldova de mai multe ori aducând cu ei „Domnișori” -fii adevărați sau închipuiți de dincolo de Nistru ai domnilor de odinioară ai Moldovei.

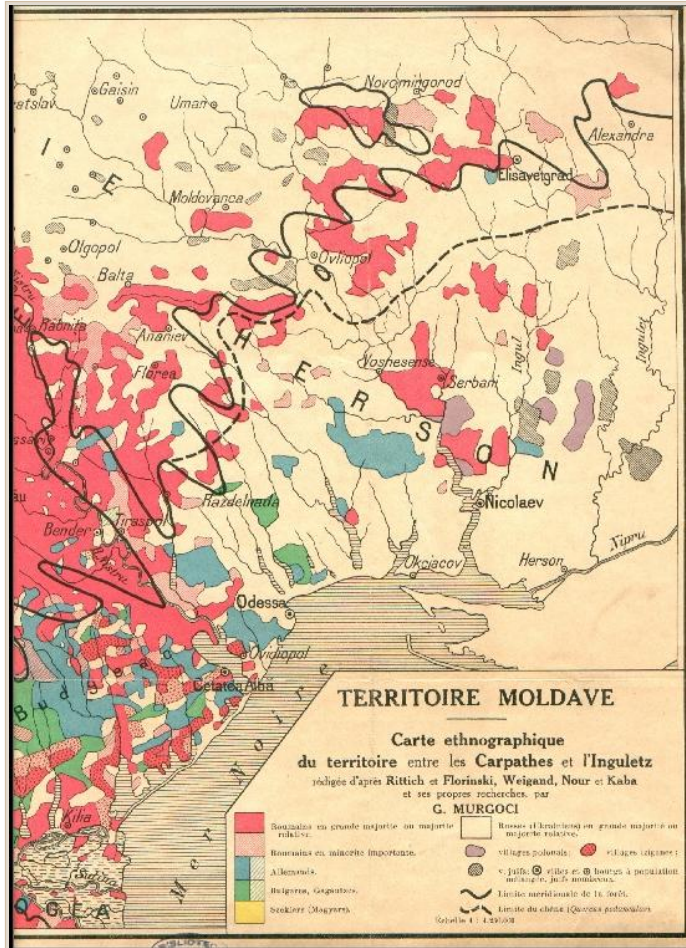
Ioan Nicoară Potcoavă a fost primul hatman ales de întreaga Sece Zaporojeană. El va reuși să ocupe pentru scurt timp tronul Moldovei și același noroc si-l vor încerca și alți români din fruntea cazacilor: Alexandru și Constantin Potcoavă10, Petre Lungu, Petre Cazacu. Rangul suprem de hatman al cazacilor îl vor mai deține dintre românii transnistrienii Ion Grigore Lobodă, Tihon Baibuza, Samoilă Chișcă, Ion Sârcu, Opară, Trofim Voloșanin (Românul), Ion Șărpilă, Timotei Sgură, Dumitru Hunu și eroul legendar al cazacilor în lupta pentru independența Ucrainei, Dănilă Apostol. Pe tot parcursul sec XVI – XVIII, înalte ranguri printre cazaci le-au avut polcovnicii Toader Lobădă, (în Pereiaslav), Martin Pușcariu (în Poltava), Burlă (în Gdansk), Pavel Apostol (în Mirgorod), Eremie Gânju și Dimitrie Băncescu (în Uman), Dumitrașcu Raicea (în Pereiaslav) comandantul Varlam Buhățel, Grigore Gămălie (în Lubensk), Grigore Cristofor, Ion Ursu (în Rașcov), Petru Apostol (în Lubensk). Alți mari comandanți de unități cazăcești dintre „dacii transnistrienii” sunt: Țopa, Scapă, Țăranul, Moldovan, Munteanu, Procopie, Desălagă, Drăgan, Gologan, Polubotoc, Cociubei, Turculeț, Chigheci, Grigoraș, Bogdan, Radul, Foțsa, Basarab, Grigorcea, Borcea, etc. Mulți din ei vor fi semnatari ai documentelor de unire a Ucrainei cu Rusia de la 18 ianuarie 165411, iar alții precum generalul Ciorbă și colonelii Mândra, Ghinea și Brâncă vor intra în serviciul Rusiei.

Domnii Moldovei au stăpânit Transnistria

După ce în 1574, Ion Vodă Armeanul pomenea de „țara noastră a Moldovei de dincolo de Nistru”, după ce în 1602 boierii 13 vorbesc de neamurile lor de peste Nistru, Ghe. Duca devine la 1681 „Despot al Moldovei și Ucrainei”14 împlinind pe lângă rolul de domnitor al Moldovei și rolul de hatman15 și administrator al Ucrainei, unde în vremea aceasta se vor scrie și acte redactate în românește.16 Dacă până acum doar hotarul etnic depășise Nistrul, Duca va duce și hotarul politic în zona transnistreană având în stăpânire toate teritoriile dintre Carpați și Nipru. După el au mai deținut conducerea Ucrainei, Ștefan Movilă, Dimitrie Cantacuzino și Ene Drăghici iar cu mari funcții au fost și Simeon Paliș și Sandu Colțea.

Consecință a stăpânirii lui Duca Vodă (care a ridicat curți domnești la Țicanova pe Nistru și Nimirov pe Bug) Moldova continuă până la 1765 să administreze și malul stâng al Nistrului.

Importantele centre ale Transnistriei erau Movilăul, Dubăsari, Silibria, Iampol, Jaruga, Rașcov, Vasilcău. În noua oblastie formată de ruși la Oceaikov (la a cărei construcție Petru Șchiopu participase cu 15.000 salahori și 3.000 care) au primit în

Bugonistria

Biserica transnistreană subordonată din vechime bisericii române

Ținutul gravita și bisericește spre Moldova, astfel la 1657 mitropolitul Sucevei hirotonisește pe Lazăr Branovici ca episcop la Cernigov.20 Într-un act dat la Tighina în 1769 se face următoarea precizare privind subordonarea bisericească: „mitropolitul Proilavei (Brăilei), al Tamarovei (Reniului), al Hotinului, al tuturor marginilor Dunării și al Nistrului și al întregii Ucraine a hanului”.21 În câteva rânduri ținutul dintre Nistru și Bug a intrat sub jurisdicția episcopiei Hușilor. După 1792 (dată la care rușii ating Nistrul) Transnistria va aparține bisericește de Ecaterinoslav în fruntea căreia însă era românul Gavril Bănulescu-Bodoni care după anexarea Basarabiei va reuni sub aceeași mitropolie Chișinăul, Hotinul și Oceaovul „fiindcă în ținutul Oceaovului precum și în Basarabia locuiesc moldoveni, vlahi, greci, bulgari și coloniști de diferite neamuri, iar rușii sunt foarte puțini”. Din 1837 se va înființa eparhia Chersonului și Tauridei cu reședința la Odessa.22 Pe malul stâng al Nistrului și pe alocuri și în stepa Chersonului până la Bug, erau așezări în care ființau cam 100 de biserici moldovenești, iar tot sudul Rusiei până aproape de Kiev era în stadiul de colonizare abia cu două decenii înainte de răpirea Basarabiei.

În 1717 domnul Moldovei, Mihai Racoviță, atestă printr-un act o dăruire de moșie făcută peste Nistru lui Apostol Leca.

Capitala unei țări poartă numele unui român transnistrean

Rușii vor ajunge în 1772 la Bug, în 1792 la Nistru și în 1812 la Prut. La fiecare din aceste etape Rusia avea șansa să obțină clauze privind dreptul supușilor creștini rămași sub suzeranitate turcească să se mute între granițele ei pentru a-i coloniza. Țării doreau ca sudul Ucrainei să nu rămână nepopulat. Astfel la 1739 Constantin și Dumitrașcu Cantemir (urmași ai celui ce la 1711 a trecut cu sine Nistrul 4.000 moldoveni) conduceau voluntarii moldoveni în luptele cu turcii și încheiau la 5 septembrie o convenție cu Rusia obținând recunoașterea independenței țării.25 La retragerea rușilor aceștia au luat cu ei pentru colonizări peste 100.000 de suflete.

Ecaterinei a II-a ne-ar fi mutat pe toți la est de Nistru

La 1769-1774 la curtea Ecaterinei a II-a se făceau proiecte de „transplantare a populației amânduror Principatelor”, iar la 1792 se raporta că au fost așezați între Nistru și Bug „două treimi din locuitorii Moldovei” fiind vorba că acestor „Moldove Noi” să i se dea autonomie și domn pe A.I.Mavrocordat.26 Acordând scutiri de serviciu militar și dări, acoperind cheltuielile de călătorie, asigurând autonomie, biserică românească, magistrați români, școală de limbă populară, tipărire de cărți în limba română și chiar pecete cu capul de zimbri, Ecaterina a II-a atrăgând deja români din principate și Transilvania reușește la 1783 să așeze chiar dincolo de Bug 2.000 de familii cu 15 biserici românești.27 Se făceau colonizări chiar și în jurul Kievului dar și în sudul Rusiei, aducându-se câte 25-40 de familii pentru o așezare. Ciobanii din Ardeal s-au așezat în Crimeea, la Marea de Azov până în Caucaz sau în Dombas. Salariați din direcția oficiului de studii sub conducerea lui A.Golopenția în cercetările etnografice și folclorice efectuate dincolo de Bug între 1942-1944 găsesc în orașul Melitopol de la Marea de Azov, unicul restaurant din localitate cu numele de București. Bătrânii spuneau că fiecare familie primise 50 ha, două perechi de boi, scutiri pe 50 de ani, și că sosiseră din sudul Basarabiei.

Cu gust pentru numele antice, Ecaterina a II-a va construi puternice fortărețe pe malul stâng al Nistrului: Tiraspol în fața Tighinei și Ovidiopol în fața Cetății Albe.29 Marea majoritate a transnistrienilor fiind români, aceeași Erhani, Soltani, Bușilă, Codreanu, Munteanu, Brașoveanu, Ardeleanu, Eșanu vor fi mâna de lucru la ridicarea Odesei, dar și printre frunțașii locali. Bănulescu e cel care sfințește temelia orașului Odessa și contribuie la planul de organizare al orașului, iar Manole e menționat ca arhitect pe lângă guvernator. Pe firmele Odesei apăreau ciobotarul Știrbei, croitorul Sturza, restaurantul Catargi, iar suburabia „Moldovanca” populată cu români va deveni un oraș întreg cu peste 40.000 de locuitori.

Românii pun bazele culturii ruse

În 1796 la Dubăsari ori Movilău s-a tipărit primul volum de versuri în limba română (versuri originale și traduceri de I.Cantacuzino).31 În 1799 rusul Pavel Sumarcov notează că în Ovidiopol, Tiraspol, Grigoriopol, Dubăsari, Mălăiești majoritatea locuitorilor sunt moldoveni.

literat și întâi curator al universității din Moscova.33 Dosoftei va ajunge episcop al Azovului, Antonie (trecut peste Nistru împreună cu cei peste 100.000 moldoveni la 1739) a devenit mitropolit de Cernigov și Bielgorod. Mihail Strilbițchi din Moldova își va muta tipografia la Dubăsari apoi la Movilău. Ioan Silviu Nistor în „Istoria românilor din Transnistria” mai amintește de un român Turcu ca autor al codului penal rusesc, de Mihail Voloșaninov ca organizator al Ministerului de externe rus și Grigore Voloșeninov (Românul) de asemenea diplomat al Rusiei.34 Literatura rusă recunoaște că poezia rusească modernă începe cu Antioh Cantemir. Prin D.Cantemir, prin Spătaru Milescu (care în China la popasuri dă comandă cazacilor să îi cânte „Dunăre,Dunăre”), prin Leon Donici și alții capătă niște mari oameni de cultură.

În 1737 se năștea în Rusia, Nic Bantâș Camenschi urmaș de boier moldovean ce va deveni membru de onoare al Academiei ruse și universității.36 Mihai Frunză geniu militar al Armatei Roșii, mort în 1925 la 40 de ani, este cel al cărui nume l-a purtat capitala R.S.S.Kirghiză (Frunze) și Academia militară a URSS. Acesta se născuse în Turkestan, urmare a unor colonizări ale basarabenilor și transnistrienilor în 1878 în regiune.37 În 1854 se stingea la Odessa Al.Sturza, filozof al religilor. N.Donici a întemeiat în 1908 la Dubăsarii Vechi, Observatorul de astronomie fizică.38 Guvernul rus refuză oferta lui Mihail Stroescu (fratele filantropului V. Stroescu) de a finanța deschiderea unei catedre de limba română la Universitatea din Odessa.

Academicianul sovietic L.S.Berg, afirma: „Moldovenii ce locuiesc în Moldova, Basarabia și până în guberniile învecinate, Podolia, Herson, iar într-un număr mai mic în gubernia Ecaterinoslav sunt români”, iar Take Ionescu privitor la Rusia „este dușmanul nostru natural”.

-va urma-

Viorel Dolha

Postat în [Istorie](#), [Mari Romani](#), [Republica Moldova](#), [Rusia](#) și etichetat [27 martie 1918](#), [27 martie basarabia](#), [cetatea alba](#), [conflictul transnistrean](#), [hotin](#), [intregirea romaniei](#), [istoria basarabiei](#), [istoria transnistriei](#), [republica moldova romanii dintre prut si nistru](#), [republica transnistreana](#), [romania mare](#), [romanii din basarabia](#), [tiraspol](#), [unionism](#), [unirea basarabiei cu romanian](#), [unirea cu republica moldova](#), [unitatea romanilor](#) | [15 comentarii](#)

Cele mai bine evaluate

Posts | [Pages](#) | [Comments](#)

All | [Today](#) | [This Week](#) | [This Month](#)

Suhoi T-50 PAK FA , in curand si la granitele noastre...

5/5 (16 votes)

Valeriu Carp, ofiterul care a salvat Putna!

5/5 (14 votes)

"Pe unii îi poți prosti întotdeauna, câteodată îi poți prosti pe toți, dar nu poți să prostești tot timpul pe toată lumea".

5/5 (14 votes)

Va avea Romania un nou tanc? Si daca da, cum va arata?!

5/5 (13 votes)

Medvedev latra si el, la Basescu ...

5/5 (9 votes)

Noi vrem avioane!

5/5 (9 votes)

EXPOMIL 2011 poze...avanpremiera

5/5 (7 votes)

Tanc versus tanc, o comparatie corecta?!

5/5 (6 votes)

Racheta A – 94 M

5/5 (5 votes)

Rachete antitanc in Armata Romana: Maliutka/AT-3 Sagger

5/5 (5 votes)